

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Cuvântare

rostită de P. S. Sa Episcopul Andrei, în ziua de 24 Mai 1936,
la deschiderea Adunării Eparhiale.

*Onorată Adunare Eparhială!
Domnilor Deputați!*

Cu inima mișcată de sentimente: de ple-
tate pentru trecut și de îngrijorare pentru vi-
tor, mă înfățișez astăzi în fața domnilor
Voastre, cari îmi aduceți sufletul Eparhiei din
toate colțurile ei.

Copleșit de sentimentul de venerațiune pen-
tru trecutul istoric al acestei Eparhii, îmi dau
seama că sunt chemat a fi o verigă din lanțul
ierarhilor cari au purtat cu atâta vrednicie
tolagul păstoriei. Intre aceștia privirea mea
se îndreaptă astăzi îndeosebi și stăruie cu
noianul amintirilor asupra aceluia, ce cu atâta
zel și demnitate a purtat cărja vlădicească
timp de 10 ani și din mâinile căruia numai o
moarte prematură, ce seceră pe neașteptate, a
putut-o smulge, văduvind Eparhia de o forță
creatoare, înzestrată de Dumnezeu cu bogate
daruri.

Prea vrednicul meu antecesor, episcopul
de ple memorie Grigorie, a fost un spirit viu,
fire de misionar, iar viața lui ca ierarh fost-a
o bogată împrăștiere de duh. Ce altă dovadă
de dragoste și prețuire față de memoria lui
aș putea da eu, urmașul său, decât făgăduința
de a continua cu aceeași râvnă tot ce mi-a
lăsat el bun ca moștenire. Binecuvântată să i
fie memoria și numele său pomenit cu vred-
nicie din neam în neam.

Mă cutremur decâte ori mă gândesc la
greaua misiune pe care Dumnezeu a pus o pe

slabii mei umeri, căci ce răspundere poate fi
mai grea, decât aceea de a îngriji o comoardă
cerească, suflete nemuritoare desprinse din Dum-
nezeu și a le conduce spre ținta lor veșnică?
Simțul acestei răspunderi întreține în inima mea
o agitație chinuitoare pe care Sfântul Grigo-
rie de Nazianz o descrie astfel: „Lucrul acesta
(păstoria sufletelor) este greu și ostănit pentru
cel ce au inimă simțitoare, iar pentru cel înțele-
pt este chiar un fel de molie, care roade oasele“
(Prov. 14. v. 20).

În această grea încercare aflu o mare
mângâiere în sprijinul pe care Domniile Voas-
tre, ca niște sfetnici luminați, grăbiți să mi-l
dați în sânul Adunării Eparhiale, unde împre-
ună suntem chemați să fim chivernisitori ai
bunurilor spirituale și îndrumători ai vieții re-
ligioase-morale din această de Dumnezeu pă-
zită Eparhie. În sânul acestei corporațiuni bi-
sericești se dă tuturor prilejul, chiar și celor
ce nu poartă haina și darul preoției, de a face
parte într'un sens mai larg din o preoție, despre
care Apostolul Petru zice: „Și voi înșivă clă-
diți-vă, ca pietrii vii în casă duhovnicească, în
preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovni-
cești, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos“
(I Petru cap. 2 v. 5).

Cuvine-se înainte de a intra în acest sanc-
tuar a ne da seama de rolul la care suntem
chemați în această „casă duhovnicească“.

Domnilor Deputați!

Biserica nu este o instituție omenească,
întemeiată de om pentru un timp oarecare, ci

o instituție dumnezeiască, coborâtă din cer pentru a ne conduce pe toți la cer și statornicită aici pe pământ pe crucea Golgotei, cu un izvor nesecat de daruri ce își scurg din sângele Mântuitorului. Am putea-o numi instituția ce croiește mereu albie pentru râul vieții, peste timp și spațiu spre veșnicie.

Cel chemat a fi sfințit în Biserica lui Hristos, deci sfințit al cerului, simte oarecum nevoia de a-și deslega în pragul ei curelele încălzimintelor de care mai atârână praful lumii trecătoare.

Mântuitorul a făgăduit Apostolilor Săi că „Unde sunt doi sau trei adunați întru numele Meu acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18. v. 20). Ca El să poată fi de față, e nevoie ca orice întrunire bisericască să fie făcută „în numele Lui”, după voința Lui, adică suflarea Sfântului Duh să fie simțită acolo în așa fel, încât fiecare membru din o astfel de întrunire să fie câte o limbă de foc. Așa ceva se dă pe față din felul de a chibzui și judeca chestiunile bisericesti în lumina veșniciei și a idealului ceresc, desăvârșit, iar nu sub impresia clipel și a realității înșelătoare. Cele materiale fiind numai umbra celor spirituale, judecata obiectivă în lucrurile bisericesti va purta totdeauna pecetea omului duhovnicesc, care după cuvintele Apostolului Pavel singur poartă adevăratul chip și asemnarea lui Dumnezeu.

Adunarea Eparhială nu e numai creierul ce judecă pentru Eparhie, ci ea are să fie în același timp inima ce bate pentru bunul ei mers. Inima trădește însă numai prin iubire, care e suflarea lui Dumnezeu și dovada prezenței Lui. Iubirea singură produce acea armonie a cărei urmare este: credința într'un gând și mărturisirea cu o gură.

D-Voastră, Domnilor Deputați, să nu Vă mulțumiți cu rolul de cronicari ce înregistrează evenimentele, ci să fiți și îndrumători ai lor în sens creator ca unii cari în locul bisericuței satului sunteți chemați aici a participa la o slujbă mai mare, în care imnul de preamărire lui Dumnezeu se cere cântat de pe mai multe buze. Dacă delegația D-Voastră va fi înțeleasă în acest fel, atunci sunt convins că veți pleca din aceste întruniri anuale cu conștiința împăcată de a fi jertfit fiecare din sine pe un altar sfânt: un gând bun, o idee folositoare, sau chiar un asentiment ce îndrește ceva bun. Această conștiință de a purta o parte de răspundere pentru soarta Bisericii, peste cinstea omenească, Vă va da și o mângâiere

sufletească, chezășia unui răsplăți ce Vă așteaptă în cer.

Domnilor Deputați!

Dându mi seama de moștenirea sufletească în care intru ca Ierarh, mă simt identificat cu toate aspirațiile acestei Eparhii istorice al cărei fiu sunt, cari aspirații prin firul nevăzut dar tainic le-am moștenit prin tată din strămoși ce au slujit la altarul Domnului. Nu am altă dorință, decât să fac ca suflarea dumnezeiască să fie tot mai vie în suflete, iar credința și contactul sufletelor tot mai strânse cu cerul. În avântul spre aceasta țintă eu arunc în luptă un entuziasm curat și tineresc.

Desigur până la cunoașterea amănunțită a terenului meu de muncă va trebui să fiu călăuzit la început mai mult de teorie. După cunoașterea terenului însă, voi tinde spre țintă prin frământarea realității după ideal.

Bucuros de aceasta primă întrunire cu delegații oficiali ai Eparhiei, din cuvântul cărora voi căuta să desprind pulsul vieții ei sufletești, aducându-Vă aminte de cuvintele prin care preotul se pregătește a săvârși cele sfinte: „Vremea este a face Domnului”. Vă salut de bine venire, Vă binecuvintez și declar sesiunea ordinară a Adunării Eparhiale din anul 1936 deschisă.

Adunarea eparhială.

Duminecă în 24 Mai a. c. P. S. Sa Episcopul nostru Andrei, a deschis sesiunea ordinară a Adunării eparhiale din Arad, în cadrul unor festivități pline de solemnitate.

Dimineața la ora 9¹/₂, s'a început în catedrală sf. liturghie, slugită de P. S. Sa Episcopul Andrei, asistat de părinții: Arhim. Suciu, Iconom Stavrofor Ciuhandu, consilierii: Păcățianu, Muscan, protopopii Vațian, Lazar, preoții Gh. Popovici, C. Turic, Codrean, Mihaș, Cuznețov și diaconii Măcinic și Dărău.

În cursul sf. liturghii, care a decurs cu solemnitate evlavioasă, și la care a participat creștini mulți în frunte cu aproape toți deputații eparhiali, P. S. Sa părintele Episcop a hirotesit întru Iconom Stavrofor pe părintele consilier M. Păcățianu, întru preot a fost hirotonit clericul Gh. Laza, iar întru diacon clericul Radu Romulus. La fine P. S. Sa înconjurat de preoții celebranți a oficiat Chemarea Sf. Duh, pentru lucrările Adunării eparhiale. Apoi s'a

slugit parastas pentru odihna sufletească a fostului Episcop Grigorie.

După acestea deputații Adunării eparhiale au trecut în sala festivă dela Academia teologică, fiind de față și alt public intelectual. Invitat prin o deputațiune dintre deputații eparhiali, P. S. Sa Episcopul Andrei intră în sală, unde este primit cu aplauze neconținute. Și ocupând loc pe tribuna unde este așezată masa prezidială, rostește vorbirea pe care o publicăm ca articol de fond. La vorbirea P. S. Sale răspunde deputatul Dr. Cosma din Timișoara, al cărui vorbire o publicăm în cadrul procesului verbal luat în ședința cea dintâi a Adunării eparhiale. — Despre activitatea Adunării eparhiale publicăm în mod consecutiv procesele verbale în întregime, din cari cetitorii noștri vor afla că suprema corporație bisericească din eparhia Aradului s'a ocupat și a dezbătut mai multe probleme între cari remarcăm: educația tineretului, concubinajul, sectele religioase, salarizarea preoției, căsătorile premature, alegerea preoților prin adunările parohiale etc. și toate consecințele funeste ce rezultă din aceste probleme.

Luni seara în 25 la ora 7½ Adunarea își termină lucrările, când deputatul Dr. M. Mărcuș aduce în numele Adunării, elogi și calde mulțumiri P. S. Sale părintelui Episcop, care a condus ședințele Adunării cu o competență și cunoștința desăvârșită a tuturor chestiunilor și problemelor puse la ordinea zilei.

P. S. Sa mulțumește lui Dumnezeu, care a coborât harul său asupra activității acestei Adunări, unde a domnit o armonie caldă și un viu interes pentru treburile Sfintei Biserici ortodoxe. Își exprimă dorința ca la anul, când se va deschide ședințele Adunării eparhiale, toți deputații să sosească la Arad pregătiți sufletește ca să se împărtășească cu sfânta cuminicătură. Invoacă binecuvântarea lui Dumnezeu peste toți, rugându-i să fie fiecare un însuflețit apărător al Bisericii și Patriei române.

Distincție binemeritată.

Răsplata unei munci. Ridicarea părintelui consilier-referent eparhial Mihai Păcățianu la demnitatea de Iconom Stavrofor.

Duminecă în 25 Mai, data deschiderii Adunării eparhiale din a. c. P. S. Sa Episcopul nostru Andrei, a avansat — în cadrul unor momente impresionante, pe părintele Mihai Pă-

cățianu la demnitatea de Iconom Stavrofor. Aceasta avansare s'a făcut la sfânta liturghie, în fața unei asistențe numeroase, în frunte cu deputații Adunării eparhiale.

Sfânta liturghie a fost slugită de P. S. Sa Episcopul Andrei, asistat de consilierii eparhiali și mai mulți protopopi și 2 diaconi. La ieșirea cu Sf. evanghelie, P. S. Sa a citit actul de avansare, iar diaconul D. Dărău, a citit și decretul de avansare a părintelui Păcățianu precum urmează aci:

Sfânta Episcopie Ortodoxă Română a Aradului.
No. 3030/936.

Prea Onorate Părinte,

Cunoscând Noi zelul și devotamentul cu care P. O D-Ta timp de peste 3 decenii ai sujit această de Dumnezeu păzită Eparhie, în calitate de: paroh, protopop și Consilier-Referent Bisericesc în Consiliul Eparhial și apreciind activitatea frumoasă desfășurată ca păstor de suflete și om de administrație-bisericească, în dorința de a-Ți da o dovadă de dragostea și prețuirea Noastră, îți acordăm rangul onorific de

Iconom Stavrofor

urmând a Ți împărtăși deodată cu hirotesia sem-nul distinctiv al acelu rang bisericesc.

Cu arhierească binecuvântare.

Arad, în 7 Aprilie 1936.

L. S.

*ANDREI
Episcop.*

P. O D.

*Prot. Mihai Păcățian
Consilier-Referent Eparhial.*

No. 3030/936.

ANDREI

din mila lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al Aradului, Ienopolei și Halmagiului și al părților din Banatul Timișan.

Fericitul Pavel, marele Apostol al neamurilor, în cartea cea dintâi către Timoteiu zice: „Preoții cei ce-și țin bine direcția să se învrednicească de îndoită cinste” (Cap. 5 v. 17).

Urmând această învățătură, precum și vechiul obicei al Sfintei noastre Biserici, ca să se cinstească fețele bisericești care păzesc și îndeplinesc cu credință, silință și vrednicie direcția lor, spre a fi deosebiți de ceilalți, dar mai cu seamă și pentru a-i arăta ca pildă fraților lor preoți împreună slujitori, ca văzând ei cinstea și deosebirea ce li-se face de Episcopul lor să se poarte și ei cu bunăcuviință la sfintele slujbe spre a se învrednici de asemenea cinste, pe

**Prea Onoratul Protopresbiter
Mihai Păcățian**

fiind unul din cei arătați mai sus, l-am învrednicit de binecuvântarea hirotesei întru

Iconom—Stavrofor

pentru a fi cunoscut de toți că este ales și distins de Noi și ca să sporească și mai mult în calea virtuții și a îngrijirii de direcția ce i s'a încredințat și ca să fie cinstit după cuviință și de frații săi preoți.

Dat în reședința Noastră Episcopescă din Arad, la praznicul Învierii Domnului (12 Aprilie) în anul mântuirii 1936.

L. S.

ANDREI
Episcop.

Apoi părintele Păcățianu, a fost condus de părintele Arhim. Suciu și Iconom Stavrofor Ciuhandu în fața P. S. Sale, unde îngenunchind P. S. Sa l-a hirotosit întru Iconom Stavrofor și l-a atârnat pe piept o frumoasă cruce cu lanț de aur.

Am arătat în revista noastră, că avansarea părintelui Păcățian era să se facă deodată cu a părintelui Ciuhandu, precum vedem din actele de mai sus. Dar din cauza unui accident suferit de părintele Păcățianu, hirotesia P. C. Sale a suferit amânare până când s'a făcut sănătos. Personalitatea distinsă a noului nostru Iconom—Stavrofor, este binecunoscută. Părintele Păcățianu este un om al datoriei, muncitor și stăpân pe o disciplină sufletească admirabilă. Bucuria și reconfortarea sufletească și-a găsit-o totdeauna într-o activitate plină de rezultate frumoase.

Fiind în anii tinereții sale un preot apreciat, apoi unul dintre cei mai vrednici proto-popi, răposatul Episcop Ioan, care era un bun psiholog, l-a adus la episcopia noastră, încredințându-l postul de consilier-referent la secția bisericească. Aici a desfășurat o activitate mănoasă și bine apreciată de factorii competenți. Cu deosebire s'a ridicat prestigiul și stima față de persoana venerabilă a părintelui Păcățianu, în timpul ultimelor două vacanțe de Episcop la eparhia Aradului, când P. C. Sa a condus eparhia noastră cu un tact și iscusință, care a stârnit admirație.

Cu toată munca sa asiduă de birou, părintele Păcățianu s'a ocupat și cu îndeletniciri de ordin intelectual.

Încă din tinerețe a fost un colaborator apreciat la mai multe reviste și ziare, atrăgând atenția cititorilor asupra problemelor pe care le discuta, dând soluții primite cu aplauze. Între aceste reviste se numără cu plăcere și Biserica și Școala.

Distincția așa de binemeritată a părintelui

Păcățianu a produs bucurie sinceră în inimile tuturor celor ce-l cunosc.

Să dea bunul Dumnezeu să poarte aceasta distincție, ani mulți cu sănătate și mulțumire sufletească.

O lacrimă pe mormântul Episcopului GRIGORIE.

În 25 Mai a. c. s'a împlinit un an, decând sufletul mare și nobil al Episcopului Grigorie, s'a descătușat de lanțurile inerente ființei omenești. Acel suflet plin de avânt, s'a ridicat senin spre Hristos, pe care l-a iubit, l-a propovăduit și pe a cărui cruce a purtat-o cu demnitate pe calvarul unei vieți plină de zburcium.

Nu putem uita încă multă vreme, declinul vertiginos al vieții pământești a episcopului Grigorie, care s'a măcinat în câteva zile.

S'a adevărit și la moartea acestui tânăr prelat, al cărui forță spirituală și energie fizică, dispuneau de un izvor inepuizabil că: țărâna trebuie să se întoarcă — mai curând, sau mai târziu — în pământul din care a fost luată.

Astfel, avântul său de activitate și dorința sa nemărginită, de-a trimite prin scrisul său, noi avalanșe de forțe pentru regenerarea vieții sufletești, au fost sfărâmate și s'au prăbușit ca un vultur ce se rostogolește din înălțimi cu aripile înfrânte.

Episcopul Grigorie a fost un Crainic al sf. evangheliu al lui Hristos, un însuflețit misionar al Bisericii lui Hristos și un neîntrecut luptător contra sectelor religioase, despre cari era convins că sapă zi de zi mod lent la temelia statului român și Bisericii românești.

Prin scrierile sale, s'a născut să deschiză orizonturi noi, pentru formarea unei concepții mai sănătoase despre viață, care trebuie să aibă la bază pe Hristos Domnul. Structura sufletului și firea sa, nu erau predestinate pentru conducere. Deși se știe că, în orice instituție, dar mai ales în Biserică, care are un caracter divin, călcăiul lui Achile îl formează buna orânduire a lucrurilor și disciplina, Episcopul Grigorie avea oroare să țină în mână această cumpănă. El alerga în mod instinctiv spre apostolatul misionarismului, pentru adunarea nectarului plin de sevă, pe care apoi să-l împărtășească din belșug ca nutreământ duhovnicesc.

Acum Episcopul Grigorie își doarme somnul de vecl, departe de zgomotul vieții dela

oraș, în cimitirul dela sf. mănăstire Bodrog, încunjurat de amintirea și venerațiunea celor ce îi vor pomeni numele cu evlavie.

Pogorârea.

După înălțarea Domnului la cer, Sf. Săi Apostol, desorientați și cuprinși de frică, stăteau ascunși cu ușile zăvorâte. Cea mai mică adiere de vânt și legănat de frunză, le inspira groază și teamă. Erau timpuri grele pentru ei. Se credeau urmăriți în orice moment de puternicul sinedriu iudovesc și de farisei fanatici. Profetia Mântuitorului „Bate-voiu păstorul și se va risipi turma” a fost pe deplin adevărată. Ca puii de potârniche, Sf. Apostoli se împrăștiară în toate părțile, în preajma suferințelor lui Iisus. Din când în când, se mai întruneau, pentru a vedea pe Hristos înviat și a-se mai consfătuși; iar după înălțare, pentru așteptarea promisiunii divine.

Era zi de Duminecă dimineața, la 10 zile după înălțarea Fiului lui Dumnezeu la cer, când spre Ierusalim, grăbeau pâlcuri de pelerini veseli, să serbeze în splendoarea templului de acolo, sărbătoarea secerișului îmbinată cu darea legii pe muntele Sinai.

Numai mica ceată a Sf. Apostoli, se furia răslețită pe străzile dosnice și strâmte ale orașului biblic, spre un loc de întâlnire, ca să aștepte împreună făgăduința blândului Păstor. Când toți erau adunați la un loc, într-o casă „S'a făcut fără de veste din cer sunet ca de suflare de viitor ce vine repede, și-a umplut toată casa unde ședeau. Și li-s'au arătat lor limbi împărțite ca de foc, și a șezut pe fiecare din ei. Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt”... Fapte 2 v. 2—4.

Atunci frica dispare și sunt cuprinși de un curaj nemărginit. Acei bărbați, cari 50 de zile stau ascunși și mistuiți, acum la lumina zilei, vestesc tuturor pe Domnul înviat din morți. Ca fulgerul s'a răspândit vestea de ceea ce întâmplă. Ceea ce vre-o patrusprezece neamuri, ce se aflau cu acea ocazie în Ierusalim, părăsesc sgomocul petrecerilor și se îndreaptă spre Apostolii Domnului, cari vesteau o lume nouă prin Iisus Hristos.

Cuvântările Apostolilor și în special alul Petru au electricat tot norodul. Trei mii de oameni rup cu păgânătatea și se împreună cu Hristos prin taina Sf. botez. Și de aci „In

tot pământul au ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor.”

Dr. R. Popa
preot

Duhul Sfânt.

— Meditație —

Faptul cel mare, era altot în sufletul omenirii. Omul știa de creștinism. Domnul Hristos, se născuse, propovăduise, pătimise, înviase și se înălțase chiar. Omenirea avea cui i-se închina, avea ce să venereze: „lucrul pe care mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit — spune Mântuitorul la Ioan cap. 17 — . . . arătat-am numele tău oamenilor . . . cuvintele pe cari mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit și au crezut cum că tu ni-ai trimis”. „Paharul” era beat. „Paharul” era „înlăturat” după voia Tatălui.

S'ar părea că omul de aci înainte n'avea decât să culeagă minunatele roade ale învățaturii aduse din cer. S'ar părea că omul nu mai avea trebuință de o asistență supranaturală. Cuvinte însă ca acestea rostite de Mântuitorul: „Părinte Sfinte, păzește-i întru numele tău pe cari mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și noi una, . . . să-i păzești pe ei de cel viclean” (Ioan 19;11,15), dovedesc că omul nu poate trece singur și fără sprijin pe căile așa de cotite și de încrucișate ale acestei vieți. Dovedesc că omul trebuie să fie în necontenită legătură cu Creatorul. Să fie sub continua protecție a cerului.

De bună seamă, că cerul nu va mai fi așa de darnic ca înainte. Nu-l va mai cinsti pe om cu o tratare așa de directă cum a fost aceea până în ziua înălțării Domnului. Omul a trecut prin școala intuirii directe a dumnezeirii. Toma a pipăit. E matur. E apt pentru abstracții. E timpul ca omul deja să creadă și să se mulțumească cu scurte și imateriale asistări de ale cerului.

Duhul Sfânt. Acesta nu va mai sculpa în praf drumului ca să facă tină și să unșă ochii orbilor. Nici nu va mai frânge doi pești ca să se sature cinci mii de flămânzi. Așa era necesar în faza de copilărie a creștinismului. Acum, dumnezeirea va lucra mai discret, mai imaterial, așa cum se cuvine să lucreze față de un creștin matur.

Iată. Orice lucru bun săvârșit, orice schimbare în bine săvârșită în făptura ta, e opera Duhului Sfânt. Hotărârea bună pe care ți se pare că ți-a inspirat-o o carte, o purtare a cuiva, o contemplație a unui fapt, să știi că Duhul Sfânt a plămădit-o. Dacă până eri al fost un Arie, un răsvrătit în corpul mistic al Bisericii ori al Statului, și azi ți se pare că ocârmuirea, ordinea, supunerea au un rost în lumea aceasta, să știi că e lucrul Duhului Sfânt.

Căci, iată după învățătura Bisericii câte le face Duhul Sf.: „Duhul Sfânt este lumină și viață și izvor viu înțelegător, bun, drept, stăpânitor, curățitor de păcate. Dumnezeu și îndumnezeitor, foc Carele din foc purcede. Grăitor, lucrător, împărțitor de daruri.

Toate le dă Duhul Sfânt: Izvorește Pro-rocii, săvârșește Preoții, pe cei necărturari înțelepciune i-a învățat, pe Pescari grăitori de Dumnezeu i-a arătat;” (Din scrierile la Dumineca Cincizecimii).

De aceea se cuvine să zicem cât mai des: Împărate Ceresc, Mângăitorule, Duhul Adevărului, vino și te sălășluește întru noi și ne curățește pre noi de toată spurcăciunea. Da. Da. De aceasta mai ales! Cine oare și-a păzit sufletul neîntinat? Câți putem zice că nu ne-am spurcat într'un fel oarecare cugetele, simțirile, doririle și faptele noastre!

„Curățește-ne pre noi cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugurile vrăjmașului, ceea ce sunt asupra noastră” Amin.

Pr. Gh. Perva

Sumarele

sesiunii ordinare din anul 1936 a Adunării Eparhiale ținută în 24—25 Maiu 1936.

Ședința I,

ținută la 24 Maiu 1936, începând cu orele 12^{1/2} din zi.

Președinte: P. Sf. Sa Episcopul Eparhial Dr. Andreiu Magieru.

Secretar: Dr. Nicolae Popovici.

I. Sesiunea ordinară din anul 1936 a Adunării Eparhiale din Eparhia ort. rom. a Aradului convocată de P. Sf. Sa Episcopul Eparhial Dr. Andreiu Magieru cu adresa de convocare Nr. 3670/1936 din 3 Mai 1936 (Anexa

A) pe ziua de 24 Mai 1936 s'a deschis cu următoarea solemnitate:

La orele 9 a. m. s'a celebrat în biserica catedrală Sf. Liturghie, împreună cu Chemarea Duhului Sfânt și parastasul pentru răposatul Episcop al Aradului Dr. Grigorie Gheorghe Comșa, la care serviciu divin au asistat onorații membri ai Adunării Eparhiale.

2. La orele 12 și ¹/₂ din zi membrii Adunării Eparhiale s'a întrunit în sala festivă a Academiei Teologice din Arad, rânduită drept local, unde să se țină ședințele Adunării Eparhiale.

3. Păr. Iconom Stavrofor Dr. Gheorghe Ciuhandu propune, iar membrii prezenți ai Adunării Eparhiale delegă din sânul lor o comisiune compusă din deputații: Dr. Patriciu Țucra, Antoniu Mocioni și Dr. Dimitrie Chiroiu ca să invite pe Prea Sfinția Sa Păr. Episcop Dr. Andreiu Magieru la ședințele Adunării Eparhiale.

4. P. Sf. Sa Păr. Episcop Dr. Andreiu Magieru prezentându-se în localul Adunării și ocupând scaunul prezidențial, rostește următoarea cuvântare: ¹⁾

Adunarea Eparhială primește cuvântarea P. Sf. Sale cu vii aclamații.

5. Deputatul Dr. Aurel Cosma rostește următoarea cuvântare:

Prea Sfințite Părinte Episcop,

Primul nostru gând, în momentul în care se deschide sesiunea Adunării Eparhiale din acest an, este un gând curat și sincer de mulțumire și de nădejde ce trebuie să ne antreneze deopotrivă. În sufletul nostru mulțumirea este cu atât mai accentuată, cu cât este generată de izbânda spiritului nostru de solidaritate, care impunând voința noastră unanimă, marelui Congres național bisericesc, a făcut să avem în scaunul episcopesc al Aradului un arhieru demn și vrednic de mîslunea grea care-l așteaptă. Dumnezeu, ocrotitorul acestei Eparhii, ne-a ascultat glasul și ne-a învrednicit să vă avem arhipăstor sufletesc. Dar cugetul nostru este și plin de speranțe, deoarece P. S. Voastră în fruntea bisericii noastre dela frontiera de Vest a țării, suntem siguri că veți aprinde și mai luminos credința noastră strămoșească, menită să ardă fără de preget pe altarele rezistenței noastre naționale și sufletești, care se ridică dealungul hotarelor. Noi vedem în P. S. Voastră nu numai propovăduitorul cuvântului Dumnezeesc, dar în același timp și un apostol al neamului românesc. Dacă în vremurile cuse, arhtereii noștri armonizau legile lui Hristos cu imperatiivele aspirațiilor naționale,

¹⁾ S'a publicat în fruntea numărului prezent al organului nostru.

astăzi ei sunt chemați să cimenteze structura dogmelor noastre creștinești pe temelia unui spirit care să-și aștepte izvor permanent în veșnicia și integritatea ideii de stat românesc. Aveți în față luptători hotărâți, cari vă vor secunda în drumul apostolatului ce abia vi se deschide. Rolul nostru este să dăm pildă că biserica nu este făcută numai pentru preoți ci în primul rând pentru noi, marea masă de credincioși; să arătăm că tainele și toate binefacerile religiei nu sunt lucruri rezervate numai slujitorilor de altare, ci sunt făcute pentru popor. Noi vom fi acela cari vom întări legătura între biserică și credincioși, ca din această uniune intimă și spirituală să înlănească biruința credinței, iar prin ea, biruința românismului. Înălțând rugăciuni Atotputernicului ca să binecuvânteze începutul acestor lucrări, vă urăm să faceți epocă luminată în istoria Eparhiei noastre.

Adunarea Eparhială se asociază cu aplauze unanime la cuvântarea rostită, de deputatul Aurel Cosma.

6. Secretar al ședinței se desemnează: Dr. Nicolae Popovici.

7. Citindu-se apelul nominal, se constată prezența următorilor deputați: 1. Dr. Alămoreanu Ioan, 2. Ardelean Teodor, 3. Dr. Băbuția Teodor, 4. Dr. Balta Coriolan, 5. Dr. Băran Coriolan, 6. Dr. Beleş Eugen, 7. Dr. Botiș Teodor, 8. Dr. Chiroiu Dimitrie, 9. Dr. Cioban Aurel, 10. Dr. Cioban Pompiliu, 11. Dr. Ciuhandu Gheorghe, 12. Dr. Cosma Aurel, 13. Dr. Coțoiu Romul, 14. Crișan Ascaniu, 15. Dârlea Pavel, 16. Dorca Savu, 17. Georgia Ioan, 18. Givulescu Procopiu, 19. Goanță Iosif, 20. Dr. Horga Alexandru, 21. Dr. Iancu Adam, 22. Dr. Iancu Cornel, 23. Ioanovici Gheorghe, 24. Lazar Constantin, 25. Lungu R. Ștefan, 26. Magler Traian, 27. Dr. Mărcuș Mihai, 28. Marșieu Petru, 29. Mateescu Ștefan, 30. Dr. Mircu Vasile, 31. Mocloni Antoniu, 32. Muscan Dimitrie, 33. Păcățianu Mihai, 34. Dr. Petica Petrilă, 35. Piso Ioan, 36. Dr. Popovici Nicolae, 37. Puticiu Iuliu, 38. Rafiroiu Remus, 39. Sârbu Petru, 40. Secula Axente, 41. Seculin Tr. Sava, 42. Dr. Sevicu Tiberiu, 43. Dr. Suciuc Iustin, 44. Dr. Table Nicolae, 45. Dr. Țucra Patriciu, 46. Trifu Ioan, 47. Todan Gheorghe, 48. Dr. Ungurean Benedict, 49. Dr. Ursu Ioan și 50. Vățianu Traian.

Fiind prezenți 50 de deputați înaltul Președinte declară că Adunarea Eparhială, în înțelesul Regulamentului Intern, este capabilă de a aduce hotărârile valide

8. P. Sf. Sa Păr. Episcop propune, iar Adunarea Eparhială primește cu însuflețire să se expedieze Majestății Sale Regelui următoarea telegramă omagială:

Majestății Sale Regelui Carol al II-lea

BUCUREȘTI

Reprezentanții clerului și poporului drept credincios din Eparhia Aradului întruniți în Adunarea Eparhială roagă pe Majestatea Voastră să binevolască a primi omagii de cel mai profund devotament și de iubire nețărmurită. Înălțăm rugăciuni către Atotputernicul Dumnezeu ca să dăruiască Majestății Voastre mulți ani de stăpânire glorioasă spre binele și înflorirea scumpei noastre țări și a bisericii noastre strămoșești.

Andrei

Episcopul Aradului.

9. Se prezintă actele întrate la Adunarea Eparhială și anume:

Raportul general al Consiliului Eparhial Nr. 3754/1936 despre activitatea secțiilor unite ale Consiliului Eparhial pe anul 1935,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 2948/1936 despre demisia preotului Iosif Pascu din funcțiunea de membru ordinar al Consistorului Spiritual Eparhial și promovarea în locul lui a membrului supleant Nicolae Țandru,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 3435/1936 referitor la schimbarea sistemului de instituire a preoților,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 4059/1936 cu privire la stabilirea diurnelor în chestiuni bisericesti,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 3990/1936 cu privire la reducerea pensiilor preoțești pe 1936 cu 20%,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 3853/1936 referitor la retrocedarea parohiei Bata la protopopiatul Birchiș,

Telegrama Comitetului permanent pentru apărarea Episcopiei cu sediul în Caransebeș în chestiunea Episcopiei din Timișoara,

Se dau comisiunii organizatoare.

Raportul general al Consiliului Eparhial Nr. 3738/1936 despre activitatea Secției Administrative Bisericești a Consiliului eparhial pe anul 1935,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 4172/1936 referitor la situația dela Sf. Mănăstire Hodoș Bodrog,

Se dau Comisiunii bisericesti.

Raportul general al Consiliului Eparhial Nr. 3746/1936 despre activitatea Secției Culturale a Consiliului Eparhial pe anul 1935,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 4082/1936 referitor la activitatea subversivă a stilștilor,

Se dau Comisiunile Culturale.

Raportul general al Consiliului Eparhial Nr. 4065/1936 despre activitatea Secției Economice a Consiliului Eparhial pe anul 1935,

Raportul Consiliului Eparhial Nr. 3951/1936 despre starea fondurilor eparhiale la finea anului 1935,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 3935/1936 și Nr. 4195/1936 în chestia verificării socoșilor Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog pe anii 1924—1934,

Raportul special al Consiliului eparhial Nr. 3938/1935 despre socoșile Sf. Mănăstiri H. Bodrog pe anul 1935,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 4170/1936 referitor la bugetul Consiliului Eparhial și al Academiei Teologice pe anul 1936—1937,

Se dau Comisiunile economice.

Raportul special al Consiliului eparhial Nrii 4929 și 5054 din 1935 privitor la alegerea unui deputat cleric pe restul periodului în circumscripția electorală Șebis,

Raportul special al Consiliului Eparhial Nr. 2544/1936 referitor la alegerea unui deputat cleric pe restul periodului în circumscripția electorală Lipova,

Athim. Dr. Iustin Suciu prezintă credenționa-lul său de deputat cleric ales în circumscripția electorală Șebis,

Pr. Gheorghe Todan prezintă credenționa-lul său de deputat cleric ales în circumscripția electorală Lipova.

Se dau Comisiunile de validare.

10. Pentru complectarea unui loc vacant, de membru ordinar în Comisiunea bisericească Adunarea eparhială

Alege cu unanimitate pe Athim. Dr. Iustin Suciu.

11. Se prezintă cererile de concediu ale deputaților: Dr. Pavel Siiartău și Dr. Pavel Obădean pe întreaga durată a sesiunii Adunării Eparhiale prezente, iar ale daputaților: Dr. Emil Veliciu, Mihailu Cosma și Dr. Ioan Drincu pentru ziua de 24 Maiu a. c.

Concediile cerute se acordă.

12. Terminându-se ordinea de zi a ședinței prezente, Inaltul Prezidiu anunță că ședința următoare se va ținea Luni 25 Maiu a. c., orele 10 din zi, când se vor pune la ordinea zilei rapoartele Comisiunilor Adunării Eparhiale.

Cu acestea ședința se ridică la orele 13 și jumătate din zi.

Acest proces verbal s'a cetit și verificat în ședința a doua a Adunării Eparhiale ținută în ziua de 25 Maiu a. c., la orele 10 din zi.

Președinte:

(s) † Andreiu, Episcop.

Secretar:

(ss) Dr Nicolae Popovici.

† Preotul Gheorghe Tocitu.

Par'că nu-ți vine a crede! Pr. Gheorghe Tocitu din Fratelia A., până ieri plin de viață, ba chiar de o volubilitate, pe care o ar putea învidia mulți tineri, a cazut fulgerător.

Cei ce l-au cunoscut se mai întreabă încă: Se poate? — Sufletul lor îl văd sprinten, pe străzile Timișorii, grăbit cu pletele sure în vânt, pentru aranjarea atâtor chestiuni din parohia sa, în care a creat totul din nimic; — îl văd în adunări colegiale, la întruniri și conferințe angajând și susținând cu pasiune cu neîntrecută și inepușabilă vervă, discuțiile cele mai dificile, — pentru a lămuri ceva, sau alta dată, chiar și numai de dragul discuției, în care trăia aieva.

Un suflet de luptător a fost!

Câte supărări nu l-au adus lui acest sincer fel al lui de a fi, dar nu l-au frânt. — A rămas omul dintr'o bucată cu ochii vii, scânteietori, în lumina cărora, se resfrângeau doar dureri înăbușite.

Infățșirea lui de o impunătoare impetușitate își făcea impresia că natura a acumulat și reeditat într'ânsul energiile a unui șir de generații de plugari voinici — din Purcăreni, depe lângă Săcele, de unde își trage neamul.

În discuțiile, pe cari le purta cu un debit de verb care copleșea, te uimea multilateralitatea cunoștințelor temeinice și mai ales impunea nu numai într'un cerc de preoți — cu științele exacte, ci chiar și între specialiști.

Matematician de forță între matematicieni, Gheorghe Tocitu, prin schinteia genială înăscută se indicase încă de pe băncile școlii secundare să devină profesor la școala politehnică, sau o somitate între savanți, dacă ar fi fost cine să-l înțeleagă și să-l ajute la timp.

A simți aceasta mai ales atunci când treci, cu admirație peste certificatele lui școlare; peste cari strălucește ca o neînteruptă linie de lumină, numai și numai nota: *foarte bine* pe toate clasele până la „eximio modo” cu care încheie cursul secundar.

Liceul renumit al lui Virgil Oniștu, n'a putut cunoaște un elev mai strălucit decât pe Gh. Tocitu, nici școala politehnică și nici facultatea de filozofie din Budapesta un creier mai ager ca acela al studentului Gh. Tocitu.

Și acest minunat student, rămânând în mijlocul studiilor sale, orfan de tată, și lipsit de mijloace materiale, și-a îndreptat pașii spre seminarul teologic din Sibiu și s'a făcut preot.

Și modestul preot din Călacea și Fratelia A. Gheorghe Tocitu, de câte ori n'a fost contestat, de cei ce nu l-au înțeles și nici nu s'au silit să-l înțeleagă.

Ce-ar fi devenit acest om între alte împrejurări? Ar fi fost căutat cum se caută și alege aurul din nisip și s'ar fi utilizat într'un mediu propriu lui.

De fapt, cum a fost viața lui? S'au irosit forțele lui într'o funcție ideală, frumoasă, dar în care un glas frumos, sonor, împreună cu o abilitate pastorală de acomodare potrivită mediului, face mai mult pentru viața satului, decât toate științele în sine.

De un caracter sobru, preotul Gheorghe Tocitu nu putea fi decât un bun român. Pentru sentimentele lui naționale a suferit exilul Șoproșului și obicinutele șicane, la cari erau supuși „popii valachi” — sub regimul trecut.

Viața nu i-a fost liniștită nici după împlinirea idealului național visat. — Nedreptățile, ori unde se iveau ele, provocau irezistibil sensibilitatea firii lui.

Un suflet sbuciumat s'a frământat într'ânsul. Un uriaș căruia nu i-a succes la timp să-și desfacă și să-și întindă aripile spre înălțimile și direcția spre cari îl chemau excepționalele lui puteri sufletești înăscute.

La groapa lui au plâns nu numai cei 18 preoți, cari l-au prohodit, ci toți colegii preoți din tract. — În cuvântul rostit, — în locul păr. protopop Dr. Țiucra bolnav atunci, — la căpătâiul lui de păr. *Virgil Popovici* a vibrat durerea preoțimii, în cuvântul dlui *Sever Boca* Gh. Tocitu strălucește ca omul conștiințios, superior. Primarul *Bucătura* depune o lacrimă în numele comunei Fratelia A, — iar în accentele duioase ale dlui *Voinea* îl adepțang societățile corale și ale tinerilor pe cari i-a prezidat.

Figura lui de dac dârz va rămâne în amintirea celor ce l-au cunoscut, cași sculptată în imaginația lor, în postura în care, sincer convins, că luptă pentru adevăr, pentru un principiu, își apăra convingerile cu recalitranta unui fanatic.

Cu un nobil suflet, sincer luptător, bun preot mai puțin.

Scumpei lui soții și îndureratului fiu sincere condoleante.

În veci amintirea celula ce a fost omul integru, preotul Gheorghe Tocitu!

Pr. Melentie Șora

INFORMAȚIUNI

Câte limbi se vorbesc pe pământ? Un învățat american a socotit că pe suprafața pământului se vorbesc în total 2796 graiuri sau limbi omenești. Din aceste însă numai 860 sunt socotite ca graiuri (limbi) principale. acestea se vorbesc: 48 în Europa, 153 în

Asia, 118 în Africa, 424 în America și 117 în Australia. Celelalte limbi sunt vorbite de neamuri cari ca și limbile lor sunt pe cale de a dispărea.

După socotelile învățatului acestuia, pe fiecare an dispar câte 3 din aceste limbi secundare.

Când copiii se joacă de-a spânzurătoarea. În lipsa părinților de acasă, bălatul Nicanor de 13 ani, din Bosaucl (Bucovina) se juca cu alți frați ai lui mai mici cu cari rămânea singur. Voind să arate celorlalți copii cum se spânzură, și-a pus lațul unei funii legate de o grindă din șură, după gât și s'a lăsat în greutatea corpului. Lațul strângându se pe gât, până să-l ajute copiii, el a murit.

Întă unde duce jocul nesocotit al copiilor.

Maestrul Sabin Drăgoi la Arad. Jol în 23 Aprilie, ziua Sfântului Gheorghe, a sosit corul „Coral nou” din Timișoara la Arad, condus de eminentul compozitor Sabin Drăgoi, rectorul conservatorului din Timișoara. La gara din Arad, corul „Coral nou” care face un turneu în mai multe orașe din România, a fost primit de publicul din Arad cu vorbiri, flori și urări de bine.

Seara acest cor a dat un concert strălucit la Palatul Cultural, secerând frenetice aplauze cari nu mai voiau să contenească

Urăm dlui Drăgoi, care este fiul județului Arad să meargă în avântul său de mare compozitor, din izbândă în izbândă.

Adunarea dela Londra. Franța și Belgia au cerut îndată să se întrunească consiliul Societății Națiunilor. Acesta s'a întrunit la Londra — capitala Angliei, Anglia fiind luată ca *arbitru*. Iar Germania, în loc să privească cu îngrijorare acest lucru, a ridicat parcă și mai mult glasul, punând *ea* condiții, în loc să le primească fără murmur pe acelea ale Adunării dela Londra. *Am fost de mai multe ori la un pas de războiu*, dela intrarea în Renania a armatelor germane. Asta trebue s'o știți cu toții. Din fericire, până azi putem spune numai atât: *că a trecut moartea pe lângă noi*.

Ingropat de viu. O impresionantă nenorocire s'a întâmplat în Oarda de jos din jud. Alba. Proprietarul Ilie Truța lucrând la dărâmarea unei case vechi, ajutat de soția și de locuitorul Niculae Fica la un moment dat, un perete s'a prăbușit prinzându-l sub dărâmături. Ilie Truța a murit pe loc. Soția sa și locuitorul Fica a scăpat ca prin minune. Se fac cercetări.

Anglicanii și ortodoxia. Sub acest titlu, revista engleză „The Church Times” din 5 Aprilie 1936, scrie sub semnătura cunoscutului teolog anglican Canon J. A. Douglas, un elogios articol privitor la Biserica română, în legătură cu concluziile primite de sf. Sinod român privitoare la recunoașterea hirotoniilor anglicane.

Până în prezent, asemenea recunoaștere a fost publicată de Patriarhiile din Constantinopole, de Alexandria și de Ierusalim, apoi de Biserica autocefală a Ciprului și acum, de Biserica română. Urmează a se mai pronunța patriarhia Antiohia și Bisericile: Sârbă, Bulgară, Greacă și Polonă, cea Rusă fiind încă în imposibilitate a pronunța o hotărâre integrală.

Sărbătorirea întemeierii Romei. De curând a avut loc la Roma, capitala Italiei, sărbătorirea întemeierii ei. De la întemeiere se împlinesc anul acesta 2689 ani. Intreaga țară a fost în sărbătoare, toată Roma, cu drapelul și ghirlande de flori. Totodată poporul Italian a sărbătorit și victoriile armatelor sale în războiul cu Abisinia.

În prezența M. S. Regelui Victor Emanoil al Italiei, s'au dat patru premii „Mussolini” de câte 50.000 lire fiecare, celor mai buni scriitori ai Italiei. Premiile au fost date de către Academia Italiană.

Se sarbează o sută ani de la înființarea Academiei Mihăilene. S'a hotărât ca serbările a o sută de ani de la înființarea Academiei Mihăilene din Iași, vechea universitate a Iașului, să aibă loc în zilele de 20 și 21 Mai.

Se împlinesc anul acesta o sută de ani de când datează cea mai înaltă școală a vechilor Iași, Academia Mihăileană, care mai târziu a devenit Universitatea Iașană.

Cu acest prilej, liceul Național din Iași a tipărit monografia acestui vechi așezământ de cultură românească.

Unde duce beția. Lipovanul Ion Grigorov din Botoșani a chefulit toată noaptea de 26 Aprilie împreună cu soția sa și cu mai mulți prieteni în diferite cârciumi. Întors acasă spre ziua a continuat să bea. La un moment dat și-a adus aminte că soția sa ar fi cochetat cu unul din tovarășii de chef și a luat-o la bătaie. Pe urmă a strâns-o de gât până a omorât-o. După această ispravă s'a culcat. Înainte de amlaz când s'a trezit desmetlict dându-și seama de ispita lui, s'a predat poliției povestind isprava ce a săvârșit. Iată unde dece pe om beția.

Biserica și Tineretul. Preotul și îndrumarea Tineretului în cadrul diferitelor organizații: religioase, culturale și sportive, de diaconul Dumitru Călugăr profesor în Sibiu.

Broșura părintelui diacon Călugăr, de la Sibiu este un prețios ajutor tuturor profesorilor de religie și preoților noastre, căci cuprinde îndigări utile despre greaua problemă de educație a tineretului. Problemă ce se discută cu mult interes și curiozitate la toate popoarele ce tind spre progres.

Cărți. Săvârșirea din viață și punerea în mormânt a Prea Sfințitului Episcop Nicolae Ivan.

Eminentul profesor de la Cluj Dr. I. Matei, a scos într-o broșură ce cuprinde 80 de pagini, pe hârtie fină, tot ce s'a scris în legătură cu moartea Episcopului Ivan, în organul „Renașterea” din Cluj. Un lucru folositor, căci cine citește aceasta broșură, i se zugrăvește înaintea ochilor personalitatea activă pe toate terenurile vieții a decedatului Episcop Ivan.

Cercetând Scripturile. Insemnări și Meditații. Părintele Gh. Perva din Gurba asidu cercetător al sfintei scripturi, ne surprinde cu o nouă carte, ce poartă titlul sugestiv de mai sus. Cartea părintelui Perva, cuprinde 76 pagini. Cuprinde un frumos și atrăgător buchet de învățături creștine. Prefața cărții este scrisă de părintele profesor Toma Chiricuță din București și are cuvinte elogioase la adresa părintelui Perva. Costă 35 Lei.

Protopopi de altă dată ai Brașovului, de părintele Candid Mușlea. Cartea care are 90 pagini, se ocupă cu rolul ce-au avut protopopii ortodocși la înaintarea și progresul Românilor din Brașov și Țara Bârsei. Aceasta carte este a II-a în domeniul cercetărilor istorice, a părintelui Mușlea.

Mulțumire.

Corporațiunile parohiale din comuna Sânaudrei și pe această cale își exprimă viile lor mulțumiri față de domnul Prefect al Județului Timiș-Torontal Dr. Dimitrie Nistor pentru ajutorul de 30.000 Lei, acordat parohiei în scopul zidirii casei parohiale.

Dumnezeu să-l trăiască mulți ani sănătos!
Sânaudrei 11/V 1936.

Pavel Jurma
paroh.

OFICIUL PROTOPOPESC ORT. ROM. RADNA.

Nr. 256/1936.

Circulară,

către toți d. membri ordinari și ad hoc ai adunării electorale a protopopiatului Lipova.

În temeiul mandatului primit de la Venerabilul Consiliu Eparhial ortodox român din Arad cu Nr. 2507/1936 din 4 Maiu 1936 și potrivit dispozițiilor art. 15 și 16 din Regulamentul

de procedură la alegerea de protopop, precum și ale art. 69 și 70 din Statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, prin aceasta convoc adunarea protopopească electorală în ședință, pentru alegerea protopopului în scaunul vacant al tractului Lipova, pe ziua de Joi, 18 Iunie a. c. la ora 9 a. m. în Sfânta biserică ort. rom. din Lipova, unde, după oficierea Sfintei Liturghii și a Chemării Duhului Sfânt, se va proceda la alegere.

Radna, la 30 Maiu 1936.

Comisarul Consiliului Eparhial:

Procopie Givulescu

protopop ort. rom.

Nr. 3986 | 1936

Comunicat.

La cererile Prea Stimatelor Doamne, beneficiare ale fondului ep. preoțesc: Maria Dr. Putici, Veturia Nestor, Salvina Micluța, Elena Petrișor, Iulia Popescu, Georgina Vuia, Livia Țucra, Lucreția Bozgan, Aurora Musca, Lucreția Nonu, Veturia Tămaș, Marla Popovici, Victoria Draga, Veturia Tămășdan, Constanța Hărduțlu, Rozalia Giurglu, Melania Micloși, Sofia Miloș, Elena Hamsea, Cornelia Bota, Elena Bordoș, Rozalia Francescu. Emilia Putici, Ersilia Sturza și Valeria Popa, cari cereri sunt înregistrate la Consiliul nostru eparhial sub Nr.ii 2299, 2329, 2330, 2802 și 2871 | 1936 și înaintate în scopul majorării ajutoarelor și pensiunilor lor; Invităm P. C. Părinți conducători de oficii parohiale cari au aceeași localitate cu una sau mai multe din St. Doamne amintite mai sus, să le comunice în aceasta chestiune hotărârea ce urmează:

Consiliul nostru eparhial are toată solicițudinea pentru situația precară a petiționarilor, despre ce în trecut a și dat dovadă prin majorarea ajutoarelor și pensiunilor lor; bazat însă pe propunerea adunării generale ordinare a fondului ep. preoțesc p. 11 din procesul verbal al acestei adunări ținută la 6 Mai 1936 și având în vedere situația precară a fondului ep. preoțesc, care în urma Legii conversiunii a îndurat pierderi de milioane, evidențiată în bilanțul acestui fond pe anul 1935, pentru acest an nu poate acorda nici un fel de majorare a ajutoarelor sau pensiunilor.

Arad, din ședința Consiliului ep. dela 16 Mai 1936.

Consiliul Eparhial ort. rom.
Arad.

Nr 3910/1936

Comunicat.

Oficiul parohial ort. rom. din Arad-Gai cu raportul Nr. 35/936 Ne-a înaintat tabloul donațiilor făcute pentru construirea și înzestrarea bisericii de acolo, precum urmează:

1) Văd. Elisaveta Buvar 4 jugh. pământ arător,

2) Dimitrie Fericean sen., Ioan Fericean sen., Arsa Fericean, crucea de pe turn și clopotul cel mare,

3) Ioan Fericean sen., clopotul mijlociu,

4) Gheorghe Fericean jun., clopotul mic,

5) Nicolae Fericean sen., teritorul pe care e zidită biserica,

6) Ioan Constantin, 6000 Lei,

7) Nicolae Fericean jun., doi prapori,

8) Elena Dascăl, trei prapori și multe altele,

9) Onița Borha, stihare preoțești și acoperitoare pe prestol,

10) Simeon Ostoia, perdele la ușile iconostasului și o cruce pe biserică,

11) Sava Oarga, acoperitor pe analoghion, măsurită pe mormântul Domnului și numerar Lei 3300,

12) Sava Ilin, numerar Lei 2000.

Au mai dat un foarte prețios ajutor și Domnii:

13) Vasile Ioănaș șeful expoziției primăriei Arad,

14) Dr. Mihai Mărcuș, cenzor la Banca Națională din București,

15) Primăria orașului Arad Lei 638 000,

16) Uzina electrică Arad, conductul electric în interiorul bis.

17) Camera de muncă pictura internă în 1936,

18) Ministerul Domeniilor București, lemne de construcție în 1934,

19) Prefectura județului Arad Lei 15.000.

Tuturor donatorilor și celor ce au dat prețiosul lor concurs la construirea și înzestrarea bisericii ort. rom. din Arad-Gai, le exprimăm vtile Noastre mulțumiri pentru jertfa dragostei aduse Casei Domnului.

Nr. 4010/1936.

Comunicat.

Din copia adresei Nr. 1607. a. c. a Ministerului Afacerilor Străine, comunicăm următoarele:

„Din înalt ordin, Mareșalul Curții Regale

cu adresa sa Nr. 830/1936, roagă să se comunice tuturor persoanelor decorate cu ordine și medalii străine, că pentru portul lor vor trebui să ceară cuvenita autorizație prin Ministerul Afacerilor Străine“.

Pentru observarea formalităților ce trebuiesc îndeplinite deci, celea de mai sus, prin aceasta le aducem la cunoștința celor pe cari îi privește.

Arad 15 Maiu 1936.

Consiliul Eparhial ort. rom.
ARAD

Nr. 4124/1936

Comunicat.

La 8 Iunie a. c. aniversăm Ziua Restaurăției, când Majestatea Sa Regele Carol al II lea a ocupat Scaunul Domnesc al glorioșilor Sai Predecesori, spre bucuria Neamului Românesc.

Pentru a se da acestei serbări tot fastul ce i-se cuvine, dispunem, ca

1. la orele 10 a. m. să se officieze în toate bisericile un serviciu divin (Te-Deum) cu o cuvântare potrivită solemnității zilei.

2. La acest serviciu divin vor fi invitate toate autoritățile civile, școlare și militare.

3. Organizarea festivităților a fost dată în grije organelor administrative comunale, cari au instrucțiunile necesare conform programului stabilit.

Cucernicii preoți vor da acestor organe administrative tot concursul, ca festivitățile să reușească spre mulțumirea și înălțarea sufletească a tuturoa.

Reprezentanții Bisericii Ortodoxe — clerici și mireni — vor participa chiar luând cuvântul, la toate festivitățile, cari vor avea loc în această zi.

Arad în 26 Maiu 1936.

† Andrei
E p i s c o p.

Parohii vacante.

Conform rezoluției Ven. Consiliu Eparhial No. 3293/1936, pentru îndeplinirea parohiei I din Beba Veche rămasă vacantă în urma decedării preotului Andrei Blaga, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Uoa sesiune parohială în extensiunea ei actuală de 40 jug.

2. O grădină extravilană în extensiunea ei de azi.

3. Pentru răscumpărarea birului 4000 Lei (Patrumii Lei) în numerar.

4. Stolele legale.

5. Intregirea salariului preotesc dela Stat pentru care parohia nu la nici o răspundere.

6. Văduva preotului Andrei Blaga, conf. §-lui 26 din Regulamentul pentru parohii are drept la jumătate din beneficiul acestei parohii un an, adică dela 10 Martie 1936 până la 10 Martie 1937.

Parohia este de cl. I, deci dela recurenți se cere calificățiune de cl. I rurală.

Alesul preot este obligat a plăti toate dările după beneficiul său preotesc, a predica regulat la sf. Biserică și a catehiza la școalele din această comună

De locuință se va îngriji alesul preot.

Reflectanții dupăce vor dovedi protopopului tractual calificăția recerută, pe lângă observarea §-lui 35 din Regulamentul pentru parohii se pot înfățișa în sf. Biserică din Beba-Veche spre a face cunoștința alegătorilor.

Rogările de concurs, ajustate cu toate documentele necesare, se vor adresa Consiliului parohial ort. rom. din Beba-Veche și se vor trimite Oficiului protopopesco ort. rom. din Comloșul Mare, jud. Timiș.

Din ședința Consiliului parohial ort. rom. din Beba-Veche dela 16 Aprilie 1936.

ss. Petru Mihuța
președinte

Ioan Vida
notar

În înțelegere cu protopopul Dr. Ștefan Clorolanu.

2—3

Pentru îndeplinirea postului de preot capelan la parohia Slatina de Criș protopopiatul Buteni, se publică concurs cu termen de treizeci de zile după prima publicare în organul oficial Biserica și Școala.

DOTAȚIUNEA:

1. Uzufuctul casei parohiale cu grădina și supra edificatele.

2. Sesia parohială în extensiunea de azi (30 jug.), având a esul să plătească impozitele.

3. Birul se la în concurs din oficiu.

4. Din dotațiunea dela Stat a Pr. Ioan Tirla una mie Lei lunar.

5. Stolele obținute.

Alesul va servi și predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare, și va catehiza la școala primară și va conduce oficiul parohial, fără nici o altă remunerație. Parohia este de clasa a III-a. Dela recurenți se cere cvalificație corespunzătoare. Reflectanții la acest post își vor înalta cererile ajustate în mod legal prin oficiul protopopesco Buteni, către Consiliul parohial Slatina de Criș în termenul concursual, având avizul prealabil al protopopului tractual.

Slatina de Criș la 9 Mai 1936.

ss. Rmsu Teodor
președinte

Teodor Simeon
notar.

În înțelegere cu protopopul Șt. R. Lungu.